

Cigarbeskatningen. Forslaget gik, som Ministeren havde fremsat det, ud paa en Afvikling af Kriseværnet for Cigarer. Nu gennemføres der en permanent Forhøjelse af den almindelige Told paa Cigarer. Det kan ikke andet end undre, at Flertallet er enedes derom. Jeg skal ikke opholde mig ved, at de Partier, som i 1923 gennemførte Kriseværnet for Cigarer, den Gang meget stærkt pointerede, at det netop var et *midlertidigt* Kriseværn, men jeg skal fremhæve, at i hvert Tilfælde fra den nuværende Finansministers Side har der stadig siden været givet Udtryk for, at han opfattede Kriseværnet paa denne Maade. Da der i 1925 foretoges en gradvis Nedsættelse af det paagældende Kriseværn, udtalte den højtærede Finansminister, at han stadig forudsatte, at dette Kriseværn maatte falde endeligt bort, og netop i Dag for otte Dage siden udtalte Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, her i Tinget: „Jeg er vedblivende . . . af den Opfattelse, at denne Krisetold bør bortfalde i sin Helhed“, og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup kan ikke finde noget Argument for at opretholde den deri, at Raastoftolden er sat op med 1 Kr. i 1924, thi det ærede Medlem ved jo, at den daværende og nuværende Finansminister gennemførte en Forhøjelse af Tolden paa de færdige Cigarer, som Finansministeren den Gang erklærede svarede til den Forhøjelse, der fandt Sted for Raatobak. Jeg maa maaske hertil endnu føje, at ogsaa i Dag for otte Dage siden udtalte den højtærede Finansminister her i Tinget: „Jeg mener, at naar nu en Gang Lovgivningen har viklet en af vore vigtigere Erhvervsvirksomheder ind i dette, skylder vi den at vikle den ud af det igen paa den lempeligste Maade.“ Og saa føjede Ministeren til: „Om Endemaålet er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Dahlggaard. Jeg tror blot, man gør Ret i at gøre Overgangen saa lidt smertelig som muligt. Derfor er det, jeg foreslaar at gaa den Vej at tage Halvdelen bort og lade den anden Halvdél staa i et Aar.“ Altsaa for otte Dage siden erklærede den højtærede Finansminister, at han var ganske enig med mig i, at Kriseværnet maatte helt og fuldt bortfalde, han mente blot, at en Del af det maatte opretholdes til 1. April næste Aar, og otte Dage efter foreslaas det saa — og

Ministeren gaar med dertil! — at den aller-væsentligste Del af Kriseværnet skal opretholdes som en permanent Forhøjelse, og at Cigartolden forhøjes med 50 Ø. pr. kg. Man maa erindre — derfor opholder jeg mig saa meget derved —, at det er en meget betydelig Forhøjelse af denne Industris permanente Toldbeskyttelse. Jeg maa maaske henlede Tingets Opmærksomhed paa, at den nuværende normale Told paa færdige Cigarer er 4 Kr. pr. kg. Tolden paa det Raastof, der indgaar i et kg Cigarer, er i dette Øjeblik 2 Kr. 24 Ø., det vil sige en meget betydelig Toldbeskyttelse forud for Kriseværnet, nemlig en effektiv Toldbeskyttelse paa 1 Kr. 76 Ø. pr. kg. Nu forhøjes denne effektive Toldbeskyttelse med 50 Ø. det vil sige, at man, naar disse Ændringsforslag vedtages, har forhøjet Tobaksindustriens Toldbeskyttelse med næsten 30 pCt. Det er klart, det forstaar jeg, at det ærede Medlem Hr. Drachmann og hans Parti modtager et saadant Ændringsforslag med Kyshaand, men hvad der har bevæget Venstrepartiet til at skifte Standpunkt paa dette Omraade i Løbet af seks Dage, forekommer mig ganske gaadefuldt. Hvis der er en Forklaring dertil, maa det være den, at det er et almindeligt Led i den politiske Situation. Under hele den Diskussion, der har fundet Sted om Regeringens Nedsæringsforslag, har Offentligheden været Vidne til, da det i visse Kredse af det konservative Folkeparti antydedes, at Venstre virkelig maatte betale de Konservatives Støtte til disse Nedsæringsforslag med visse Toldforhøjelser, at det konservative Folkepartis Formand overordentlig generøst erklærede, at det skulde Venstre virkelig ikke betale for. Jeg skal ikke nægte, at det kan se ud, som om den højtærede Finansminister som den galante Mand, han er, med denne permanente Forhøjelse, som han har været Modstander af indtil den sidste Uge, har villet sige til sin konservative Partner: Vi paaskønner den Finhed, hvormed man afslaar Betaling; maa jeg da ikke bede Dem modtage en lille Present; denne Present skal selvfølgelig ikke paa nogen Maade have Karakteren af noget saa materielt som en Forudbetaling; det er netop en Present, en lille Opmærksomhed, som vi føler det som en kær Pligt at vise. At det ærede Medlem Hr. Borg-